

Σὲ δοξάζουν καὶ Παλάτια,
καὶ Στρατούληδες κρεβάτια
σοῦ χαρίζουν νὰ κομμάτια.

Κοιμήσου, χαϊδεμμένη Κρητικέ,
τρικλώνε τοῦ λαοῦ βασιλικέ,
κανεὶς μὴν τὸν ζυγὸν τὸν Σωτηράκη μας.

Καὶ σὺ μὲ τῆς βρονταῖς σου, Ψηλορείτη,
νὰ μὴ μᾶς τὸν ζυγὸν τὸν Κυβερνήτη,
νὰ μὴ μᾶς τὸν ζυγὸν τὸν Λευτεράκη μας.

Μακρὰν τῶν ἐλλογῶντων ἴτε στίφη,
παύσατε ν' ἀκονίζετε τὰ ξίφη,
κι' ἔλατε νὰ σταθῆτε ἔμπρὸς του σοῦζα.

"Ἄστε τον τὸν Κρητικά νὰ μᾶς σώσῃ,
ἄστε τον μὲ χρυσάφι νὰ χρυσώσῃ
κι' αὐτὴν τὴν Ρωμηοσύνην τὴν μουφλοῦζα.

"Ἄστε τον ὅστιν πυγμὴ του νὰ θαρρῇ,
ἄστε τον μεθυσμένους νὰ βαρῇ
μὲ λίθους ἀμειβύτους, καὶ διαμάντια.

"Ἄστε τον ὅστιν Κυβέρνησι τὴν ἀχαρὴ
νὰ μᾶς φτηνὴν ἴλιγο καὶ τὴν ζάχαρη,
καὶ ζάχαρες νὰ τρέχουσε καὶ κάντια.

"Ἄστε τον ὅστις Ἀρχὴς τὰ Ζαχαρώματα,
ἄστε τον μὲς ὅτ' ἀ μῦρα καὶ ὅτ' ἀρώματα,
καὶ ὅτων θυμιαμάτων τὴν μαγεία.

"Ἄστε τον τὸν Ναυτίκο τὸν Λευτέρη
καὶ Νηρῆνωτ τοῦ Ζαχάρωφ νὰ μᾶς φέρῃ
μὲς ἀπὸ Ζαχαρένια νευπηγεία.

"Ἀφήστε καὶ μ' αὐτὸν τὸν Κυβερνήτη
νὰ πάθῃ Ζαχαρώδη διαβήτη
ἢ Ζαχαρένια μάνια τῆς εὐκλείας.

"Ἄστε τον ἀπὸ δίψα νὰ μᾶς σώσῃ,
ἄστε τον τοὺς Ρωμηοὺς νὰ θαλασσόσωρ
μ' ἐκεῖνα τὰ νερά τῆς Στυμφαλίας.

Κοιμήσου, χαϊδεμμένη μας,
κι' ἡ μοῖρα σου δουλεύει,
κοιμήσου, προκομμένη μας,
κι' εἰρήνη βασιλεύει.

Κολύμπα σ' ἄφρονον νερό,
ποῦ πλημμυροῦν ἑδάφη,
μὰ βούτα καὶ σὲ λαγαρὸ
Κορομηλά χρυσάφι.

"Στὸν ὕπνον τοῦ κυρίου
σιγάτε Προεδρεῖου
Βουλευτικοῦ κουδούνηκα.

Καὶ σεὶ ὅπου πεινάτε,
ἴλο νὰ τὸν κουνάτε
μὲς ὅτ' ἡ χρυσὴ τὴν κούμα.

Νάνι νάνι νάνι νάνι
κι' ὕπνον ἦσυχο νὰ κάνῃ...
πρόσχε, Δασκαλόγαννη,
μὲ τὸν νέο Τσουδερό,
μὴν ζυγίσῃ τὸ μαρό.

Μάγον μεγαλυνοῦρον ὅτον Ἀρχικαγγελέριον.

"Ἐοῦ μέγας καὶ πολὺς
κλείεις πύλας τῆς Βουλῆς
σὲ κοπάδια δουλευτῶν.

Καὶ γλυτόνεις μερικὸς
αἰχμαλώτους Κρητικούς
ἀπὸ χέρι Προστατῶν.

Σὺ τῶν ἀλυτρώτων
πρώτος λυτρωτῆς,
καὶ τῶν αἰχμαλώτων
ἐλευθερωτῆς.

Σὺ πρώτιστος ἐν πρώτοις
Καζῖνα κυβερνῆς,
δικτάτωρ καὶ δεσπότης,
ποῦ πανικούς γεννῆς.

Τῶν ἐλλογῶντων δόλους
βλέπει ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
κι' ἔχεις Στρατοῦς καὶ Στόλους
ἐν ἐπιφυλακῇ.

Σὺ στέκεις κορυφαῖος τοῦς εὐωήρας
καὶ σὺν Αὐγερινὸς φωτοβολεῖς
ἐγκυροδουλμένους σὲ σισύρας
καὶ σὲ χρυσᾶς λιθρέας τῆς Αὐλῆς.

Τριγύρω σου κυττῆς, ὑψιβρεμέτα,
συνομοτῶν μαχαίρας καὶ ξιφιδία,
κι' Ἰσπανικὰ φαντάζῃσαι στίλιετα
καὶ μαῦρα Μπερδολόγων ἐγγειριδία.

"Ἐοῦ καὶ τῆς Ἀγγλίας,
ἐοῦ καὶ τῆς Γαλλίας
συμβοηθὸς καὶ βλάμης.

Κύπτουν τῷ νεύματί σου,
κύπτουν τῷ πνεύματί σου
Προστάτιδες Δυνάμεις.

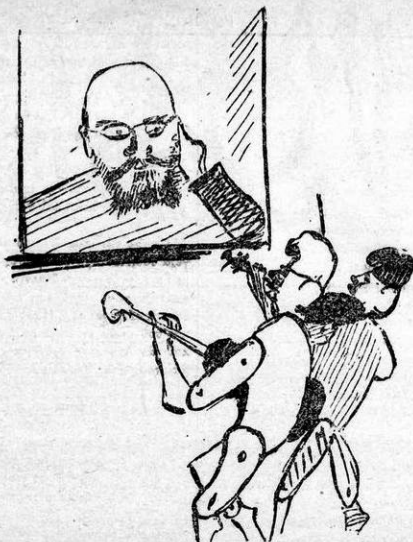
Σὺ τῶν ἐντὸς καὶ τῶν ἐκτὸς ἐγάλασε τὰ πλάνα,
κι' ἀκούεις ν' ἀνακροῦνται θριάμβων νικητήρια,
κι' εἶσαι τῶντ' ἰσχυρὸς, κι' εἶσαι τῶντ' ἰσχυρὸς
τὰς συγκεντρώσεις νὰ χαλᾷς καὶ τὰ συλλαλητήρια.

"Ὅρμῃ καθὸ δαιμόνιος
εἰς ἐχθρικός παγίδα
καθὸς ὁ Τελαμῶνιος
σ' ἐκείνους τοῦς Ἀτρεΐδας.

Σπαθοφόρους κι' ἰδιώτας
καὶ πολλοὺς μπομπουμισμένους
τοῦς βαπτίζεις συνομότας.

Καὶ γελᾷς κι' ἐνσπεύρεις τρόμον
εἰς τοὺς ἐπικαλούμενους
τοῦ συνέχεσθαι τὸν νόμον.

Πανικόβλητος καὶ σὺ κανεὶς κι' ἄλλους ἐμβροντήτους.
τρέμοντας πανικόβλητους.

Βλέπω νεαρούς και γέροντες
νὰ ῥωτοῦν ἐξιστατικοί
πῶς γεννῶνται πανικοί
σὲ καιροὺς φιλελευθέρους.

Καὶ νῦν ἐκέραξα πρὸς σέ, Πρωθυπουργέ σωτήριε,
κι' εἶπα: παράσχου κύριε.

Καὶ πάντων ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα κι' ἡ ψυχὴ
καὶ πάντες ἀνεπέτασαν τὰς χεῖρας τῷ Μεσσία...
κατευθυνθῆτω πρὸς αὐτὸν παντὶς ἡ προσευχὴ,
Ἐπαρσις ὄλων τῶν χειρῶν, ἐσπερινὴ θυσία.

Κουνάτε τον, κουνάτε τον,
μπροῦμητα προσκυνάτε τον
καὶ φίλοι κι' ἄλλοχῶντες,
καὶ πάντες οἱ τυγχόντες
μικρὰς μεγάλης δόσεως
τῆς νέας Ἀνορθώσεως.

Νάνι νάνι νάνι νάνι,
κι' ὕπνου ἴσχυο νὰ κἀνῃ
καὶ κανεὶς μὴν τὸν βασανῆ.

Κουνάτε τον, κουνάτε τον,
μπροῦμητα προσκυνάτε τον,
κι' ὕπνο μεγάλο καὶ βαθύ
σὲ πούπουλα νὰ κοιμηθῆ.

Κουνάτε τον κι' ἐλευθεροί, κουνάτε τον καὶ δοῦλοι,
κι' ἄς κοιμηθῆ' στὸ μαλακὸ κρεβάτι τοῦ Στρατούλη
χωρὶς νὰ διέπῃ γύρω του συνομοσίας μπόμολα,
χωρὶς νὰ σφίξῃ τὴν πυγμῆ,
χωρὶς νὰ τρίξουν μὲς στιγμῆ
τοῦ κρεβατιοῦ τὰ μπόμολα.

Εἰρήνην ἀφογον δωρεὶ
'στὴν πλάσιν τὴν αἰμοχαρῆ
τὴν ἐπαναστατήσαν.

Αὐτὸς σὲ τοῦτον τὸν καιρὸν
βαστᾷ σὰν ἄλλος Ἄαξιν
τὴν ράβδον τὴν βλαστήσαν.

Ἔλατε μὲ κουδούνα
νὰ κουδουίσουμε,
καὶ βάλετε τὸν στὴν κούνα
νὰ τὸν κουήσουμε.

Ἄλλη δουλειὰ γιὰ χρόνους
νὰ μὴν κάνουμε
παρὰ τὸ πῶς τοὺς πόνους
νὰ γλυκάνουμε.

Τὴν φτώχεια μὲ διακάντηα
νὰ τὴν στολίσουμε,
καὶ ζάχαρες καὶ κἀντηα
νὰ πιπιλίσουμε.

Ἄπο Ζαχαροφ στύλους
νὰ γυροῦμε,
καὶ κοκοβίους μαριόλους
νὰ ψαρεύουμε.

Τὴν ἀφογὴ μας στάσι
νὰ κοπαίσουμε,
καὶ' στὸν Ρωμηῶν τὴν πλάσι
νὰ ξεφωνίσουμε:

Δὲν θέλω νὰ δουλεύῃς
νὰ δακονίεσαι,
μόνο νὰ τρῆς, νὰ κλέβῃς,
καὶ νὰ δανείεσαι.

♦♦♦♦♦
Πατινάδα τῶν ξυλίνων
'στὸν Λευτέρη τῶν Ἑλλήνων.

Μπρὸς' στὸ σπῆτι σου γυροῦμε καὶ περιφερόμεθα,
νὰ μᾶς χαιρέσαι, Λευτέρη, καὶ νὰ σὲ χαιροῦμεθα.